

ת"פ 2397/07/13 - מדינת ישראל נגד א מ

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 2397-07-13 מדינת ישראל נ' מ

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א מ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד גיל יואש

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשלוש עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, בעבירה של הפרעה לשוטט בעת מילוי תפקידו, ועבירה של העלבת עובד ציבור.

כתב האישום המתוקן מונה שלושה פריטי אישום, כדלקמן:

פרט אישום ראשון

כשבוע עובר ליום 30.06.13 בשעה 20:30, הגיע הנאשם לדירת אמו ובן זוגה (להלן: "המתלונן" ו"המתלוננת", בהתאמה) ואמר למתלונן כי "יראה לו מה זה".

פרט אישום שני

עמוד 1

ביום 29.06.13 בשעה 17:00, הגיע הנאשם לדירת המתלוננים וביקש מאמו לצאת מן הדירה. בהמשך, בגן ציבורי הסמוך לדירה, אמר לה "אני אקח אותך ממך. אני אהרוג אותך" ודבריו מכוונים כלפי המתלונן. מיד לאחר מכן, קרע הנאשם את חולצתו והשליכה על הקרקע.

אז, חזר הנאשם אל הדירה, דפק על דלתה וצעק "אני אזיין אותך. אתה תמות" כאשר הוא מכוון את דבריו כלפי המתלונן. כאשר נשאל על ידי שוטר שהגיע לדירה, לפרש צעקותיו, השיב הנאשם "שימות המניאק".

בעת שהובל הנאשם על ידי השוטר לתחנת המשטרה, אמר לו כי "הבן זונה הזה ימות". כאשר נשאל הנאשם למי הוא מתכוון, השיב "חבר של אמא שלי, אני אחתוך לו את הגרון".

פרט אישום שלישי

ביום 27.06.13 בשעה 18:23, הבחין עובר אורח שהלך עם בנו הפעוט ברחוב, בנאשם אוחז באבן ומכוונה לעבר אדם אחד ודיווח על כך למשטרה.

אותו עובר אורח אמר לנאשם כי צילם אותו אוחז באבן וזה האחרון אמר לו למחוק את התמונה, כי ידקור אותו ועוד הוסיף כי "אני אגמור את הילד שלך".

בהמשך למתואר, בתחנת המשטרה, אמר הנאשם לשוטר שסרב לאפשר לו לעשן, "מניאק, יא מזדיין, אמא שלך סודאנית" וכן, התקרב לעברו כשהוא משתולל. השוטר דחף את הנאשם וזה האחרון, בתגובה, הרים ידו לעברו. הנאשם המשיך להשתולל עד אשר השוטר ריסס עליו גז פלפל.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וכן, את מידת הפגיעה הבינונית-גבוהה, בערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירות אלו - ביטחון של הפרט, שלווה נפשו וכן, הגנה על שוטרים האמונים על אכיפת החוק וביטחון הציבור.

ב"כ המאשימה הדגישה כי האיומים החמורים שהשמיע הנאשם כוונתו הן כלפי אמו ובן זוגה והן כלפי עובר אורח תמים שאין לו כל הכרות עמו. הנאשם אף לא נרתע מנוכחות שוטרים ואיים בפניהם בפגיעה בבן זוגה של אמו. מעשיו של הנאשם מלמדים על התנהגות אלימה ביותר אשר מסכנת את החברה בכללותה, על תעוזה והעדר מורא.

ב"כ המאשימה הדגישה כי שירות המבחן ציין כי לנאשם קשיי הסתגלות בהליך הטיפול ובעיות משמעת, לרבות התקפי זעם. הנאשם נקט אלימות כלפי מדריך בקהילה בה שולב, הושעה ובהמשך, אף עזב את הקהילה.

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם אמנם מסר בדיקות שתן נקיות והגיע לפגישה בשירות המבחן, אך הוא שלל צורך בהמשך טיפול במסגרת היחידה להתמכרויות ושירות המבחן התרשם כי הוא נעדר מוטיבציה. על כן, תמונה המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה וצו מבחן.

ב"כ המאשימה הדגישה כי נקבע לא אחת כי העבירות בהן הורשע הנאשם מחייבות ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, קל וחומר כאשר מדובר באיומים חוזרים ונשנים מן הרף הגבוה, כפי שהשמיע הנאשם.

לטעמה של המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר. כן, הטלת מאסר מותנה וקנס. מתחם העונש ההולם, בגין האישומים השני והשלישי, נע בין מספר חודשי מאסר לשנת מאסר. כן, הטלת מאסר מותנה וקנס, לכל אישום.

לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות איומים, תקיפה סתם, הכשלת מעצר והחזקת סכין. עובדה אשר לא הרתיעה אותו.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 14 חודשים ומאסר מותנה. מפאת מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, עתרה המאשימה להטיל עליו התחייבות חלף קנס.

ב"כ המאשימה תמכה עתירתה בפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר הינו דר רחוב שסבל מהתמכרות קשה לסמים קשים וקלים ומנודה על ידי משפחתו. לדידו, נסיבות קשות אלו הן שעומדות בבסיס העבירות אותן ביצע הנאשם. מעשיו של הנאשם התרחשו על רקע רצונו העז בקרבתה של אמו ובחברתה. בן זוגה של אמו אינו מעוניין בקיומה של מערכת יחסים בין הנאשם לאמו ופועל לשם כך. לכן, מטביע הנאשם את יגונו באלכוהול ובסמים.

הנאשם הודה במעשיו בהזדמנות הראשונה ועוד בטרם הודה, אשפז עצמו בקהילה טיפולית ועשה כבוד דרך ארוכה ומשמעותית לשיקום וגמילה מהתמכרויותיו. עוד ציין ב"כ הנאשם כי הקשיים והמשברים אשר ליוו את השתלבותו של הנאשם בקהילה ובטיפול הם קשיים לגיטימיים אשר מאפיינים גמילה של כל נרקומן העובר תהליך טיפולי. עוד ציין כי הנאשם לא ברח מן הקהילה הטיפולית אלא ביקש לסיים את שהותו במסגרתה ולכן, עזב.

כיום, הנאשם אינו צורך סמים ואלכוהול ועובד באיסוף אשפה בחברה קבלנית מטעם עיריית רחובות.

ב"כ הנאשם הדגיש כי שירות המבחן נתן המלצתו לאחר שראה את כבוד הדרך שעשה הנאשם.

לדידו של ב"כ הנאשם, האיומים אשר השמיע הנאשם אינם ברף הגבוה ובוצעו לאור התמכרותו של הנאשם לסמים ואלכוהול וכן, לאור מצבו המשפחתי.

לאור האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה הצופה פני עתיד אשר יאפשר לו להמשיך בשיקומו. עוד עתר להטיל על הנאשם התחייבות חלף קנס עקב מצבו הכלכלי הקשה.

ב"כ הנאשם תמך עתירתו בפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

הנאשם סיפר בבית המשפט על המוטיבציה הגבוהה ורצונו להשתקם ולעלות על דרך הישר. עוד סיפר כי הוא אינו צורך סמים ואלכוהול ואינו בקשר עם אמו ועם בן זוגה. הוא עובד לפרנסתו ומעוניין להתקדם. הוא ביקש מבית המשפט הזדמנות שנייה.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן גולל את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 35 שנים, רווק. מגיל צעיר השתלב במסגרות חוץ ביתיות וחווה מעברים תכופים בין מסגרות לימוד שונות, על רקע קשיי הסתגלות ובעיות משמעת והתנהגות. לא גוייס לצבא, שירת שירות לאומי. שהה בארצות הברית כשנה ועבד בתחום ההובלות. עם חזרתו ארצה התקשה להשתלב במסגרת תעסוקתית מסודרת.

לנאשם רקע של שימוש ממושך בסמים ובאלכוהול. בתחילה, צרך סמים מסוג חשיש ומריחואנה ובהמשך, אף אקסטזי והרואין. אושפז בבתי חולים פסיכיאטריים מספר פעמים בשל התקפי זעם והתנהגות תוקפנית. לאורך השנים, לא הצליח להשתלב בטיפול.

לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות.

הנאשם שוהה, החל מנובמבר 2013, בקהילה טיפולית "צעדים", המהווה מסגרת ל"תחלואה כפולה" למטופלים המתמודדים עם התמכרות ומחלה נפשית. בתחילה, התאקלמותו אופיינה בקושי לעמוד בגבולות ובקבלת סמכות, תוך הבעת אמביוולנטיות ביחס לרצונו בטיפול. לאחר מכן, החל להביע ניצני מודעות לקשייו האישיים ולעומק התמכרותו.

בתסקיר נוסף ומאוחר צוין כי שירות המבחן התרשם כי בשלב זה, הנאשם עדיין מתקשה לראות את הנזק שהסב לסביבתו וממוקד בעיקר בקשייו.

עם זאת, ציין שירות המבחן כי לראשונה בחייו, מצוי הנאשם בהליך טיפולי משמעותי ואינטנסיבי, כשניכר כי חלה התקדמות בהכרתו בחשיבות הטיפול עבורו, ביכולתו להיעזר ולשתף בקשייו הרגשיים וברצונו לשנות את דפוסי התנהגותו התוקפניים. כן, חלה התקדמות בשליטתו של הנאשם בכעסו ובחיזוק תקשורתו הבינאישית, הבאים לידי ביטוי בהעדר התנהגות אלימה וקשיי משמעת וכן, בהעדר תיקים פליליים נוספים. לראשונה, השתלב בעבודה.

נוכח האמור לעיל, שירות המבחן ציין כי לדידו, ענישה שיקומית תאפשר לנאשם לשמר את הישגיו, לחזקם ולנתבם לאפיקים חיוביים.

בתסקיר שלישי ציין שירות המבחן כי בשלושת החודשים האחרונים טרם כתיבת התסקיר, חלה נסיגה במצבו של הנאשם אשר באה לידי ביטוי בבעיות משמעת והתנהגות בקהילה והבעת תחושות מיצוי מההליך הטיפולי. כמו כן, בחודש יוני 2014, הושעה הנאשם מהטיפול למשך שבועיים לאחר שנהג בתוקפנות כלפי מדריך בקהילה. לאחר חזרתו של הנאשם למסגרת, המשיך בהתנהגותו הבעייתית וגילה עמדות נוקשות שלא אפשרו

דיאלוג מקדם עד שביום 10.08.14, החליט הנאשם לעזוב את ההליך הטיפולי בקהילה.

למרות עזיבתו את הקהילה הטיפולית, הביע הנאשם נכונות להמשיך להגיע לפגישות בשירות המבחן ושיתף עימם פעולה. הנאשם הסביר את עזיבתו על רקע קשיים חברתיים מול מטופלים אחרים, תחושת מיצוי מההליך הטיפולי ורצון להתנהל באופן עצמאי. לתפיסתו, הוא מסוגל לעשות כן, לאחר ההליך הטיפולי הממושך שעבר והעובדה כי "נקי" מסמים מזה כשנה.

הנאשם עדיין חסר כתובת מגורים קבועה ועל כן, הופנה על ידי שירות המבחן למחלקת הרווחה בעיריית רחובות. העובדת הסוציאלית המטפלת מסרה כי קיים קשר ראשוני עם הנאשם לשם חיפוש פתרונות דיור הולמים ומיצוי זכויותיו מוטל המוסד לביטוח לאומי.

שירות המבחן ציין כי שוחח עם המתלוננת, אמו של הנאשם אשר מסרה כי היא אינה חשה מאויימת מפניו וכי הוא נמנע מיצירת קשר עמה.

התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם, בשלב זה, נעדר מוטיבציה ונכונות להמשיך להשתלב בהליך טיפולי המשכי. עם זאת, לאור העובדה כי הוא משתף פעולה עמם ועם גורמי הטיפול במחלקת הרווחה בעירייה, בהתאם ליכולותיו ומגבלותיו, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שישה חודשים ועל הטלת עונש מאסר מותנה אשר יהווה עונש מרתיע ומציב גבול עבורו וכן, ימנע נסיגה נוספת במצבו.

דין

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה הדרך בה על בית המשפט לפסוע בבואו לגזור את דינו של נאשם אשר הורשע בדין.

בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

לאחר מכן, על בית המשפט לגזור את העונש בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע על ידו, כשהוא מתחשב גם בנסיבות שאינן קשורות דווקא בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין.

טרם קביעת מתחם העונש ההולם, אציין כי המעשים בהם הורשע הנאשם, הגם שחלקם דומים במהותם, אינם מהווים מסכת עובדתית אחת ומהווים אירועים נפרדים אשר בגין כל אחד מהם יקבע מתחם עונש הולם נפרד.

אין להקל ראש בעבירות בהן הורשע הנאשם. פגיעתן בערכים המוגנים הינה ממשית.

העבירה בה הורשע הנאשם בפרט האישום הראשון הינה עבירת האיומים. הערכים המוגנים העומדים בבסיס

העבירה הינם שלווה נפשו של הפרט ומניעת הפחדתו והקנטתו. כך גם חופש הבחירה של הפרט (ראה רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 95, 105; רע"פ 1178/97 כהנא נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 266, 270; ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 378). הנאשם הגיע לדירת אמו ובן זוגה ואיים על בן הזוג כי "יראה לו מה זה".

מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם בפרט האישום הראשון נע בין מאסר מותנה לבין צו של"צ.

העבירה בה הורשע הנאשם בפרט האישום השני גם היא עבירת האיומים. הנאשם אמר לאמו כי יהרוג את המתלונן, בן זוגה. כן, דפק על דלת דירתם וצעק לעבר בן הזוג "אני אזיין אותך. אתה תמות". לא הסתפק הנאשם בכך, אלא אף השמיע איומיו כלפי המתלונן בנוכחות שוטר ובין היתר, אמר לו כי יחתוך למתלונן את הגרון וכי "הבן זונה הזה ימות". איומים אלו הם ממשיים ואמירתם בנוכחות שוטר מלמדים כי מורא החוק אינו חל על הנאשם.

מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם בפרט האישום השני נע בין חודשיים מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

בפרט האישום השלישי הורשע הנאשם בעבירות של איומים, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור.

עבירת הפרעה לשוטר המבוצעת כלפי שוטרים הממלאים את תפקידם, פוגעת באושיות השלטון ובסדרי שלטון תקינים. היא פוגעת במלאכת אכיפת החוק ושמירה על הסדר הציבורי.

בתי המשפט עמדו לא פעם על חומרת עבירות אלו ולעניין זה ראה, למשל, הדברים אשר נאמרו בע"פ 3236/98 מוחי אבו דריס נ' מדינת ישראל, (נבו, 28.07.1998):

"...מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם..."

מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם בפרט האישום השלישי נע בין חודשיים מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ככל הנראה, ובהתאם לתסקירי שירות המבחן, תחושות הניכור והדחייה שחש הנאשם מבני משפחתו מאז ילדותו, עומדים בבסיס ביצוע העבירות.

הנאשם דר רחוב, ללא כתובת מגורים קבועה, השתמש תקופה ארוכה בסמים וצרף אלכוהול. כן, היה מאושפז

מספר פעמים בבתי חולים פסיכיאטריים.

הנאשם עשה כברת דרך לשיקומו והתגייס, מיוזמתו, להליך טיפולי בקהילת "צעדים" וכיום, הינו נקי מסמים. כך, גם על פי בדיקת הממונה על עבודות השירות. אמנם, הנאשם לא סיים את שהותו בקהילה הטיפולית, אך, לראשונה בחייו, הוא עשה מאמץ אמיתי להשתלב בהליך טיפולי ושהה בקהילה הטיפולית כתשעה חודשים, תקופת זמן שאינה מבוטלת. יש לקוות כי הנאשם יוכל לגייס כוחות נוספים לשוב ולהשתלב בהליך טיפולי מתמשך אשר יוכל לסייע לו לסגל דפוסי חיים חדשים.

הנאשם משתף פעולה עם שירות המבחן ועם גורמי הרווחה בעירייה, עובד ועושה ככל יכולתו לשקם את עצמו ולהימנע מחזרה לאורח חיים התמכרותי ועברייני. הדבר נתמך אף בחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות, אשר במסגרת בדיקתו את הנאשם הפנה אותו לבדיקות ומצא כי אלה נקיות מסמים. עוד נמנע הנאשם מיצירת קשר עם אמו וזו מסרה כי היא אינה חוששת מפניו.

לנאשם עבר פלילי המונה שתי הרשעות קודמות בעבירות של החזקת סכין וכן, איומים, תקיפה סתם והכשלת מעצר או חיפוש חוקי. ההרשעה האחרונה בגין עבירת אלימות הינה משנת 2008.

עוד יש ליתן משקל להודיית הנאשם ונטילת האחריות על מעשיו.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין - הרקע המורכב העומד בבסיס ביצוע העבירות, נסיבות חייו המיוחדות של הנאשם, הודייתו במיוחד לו, כברת הדרך שעשה להיגמל מהתמכרויותיו ולהתרחק מאורח חיים התמכרותי ועברייני, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים בגין מכלול העבירות בהן הורשע:

ארבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל אשר ירצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 18.03.15.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה איומים, או כל אחת מן העבירות בהן הורשע.

עקב מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לא מצאתי להטיל עליו תשלום קנס. הנאשם יחתום על התחייבות בסך של 1,500 ₪, למשך שנה, לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה איומים. ההתחייבות תחתם עוד היום - 01.04.15, שאם לא כן, יאסר הנאשם למשך 3 ימים.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 10.05.15 בשעה 08:00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי מתנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שיערכו בהן. כל הפרה

של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקת המנהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ה, 01 אפריל 2015, במעמד הצדדים.